

PU-PUT

REVISTA INDEPENDENT

SORTIRÀ A ROTLO, PER LOS PRESENTS, CADA MES

Cada número
net i esporgat:
25 pessetes.

ANY I

NUM. 3

LLUBI, MARÇ DE 1.980

Aquest número
tall tirat, i arreu:
25 pessetes.

HA MORT

Es Gat Vell

P u - put

ANY I - N° 3 - Març - 1.980 / Red. i Admis. CA'N BIEL DE SA ROTA

CONFECCIÓ I IMPRESSIÓ:

Mossèn Romeu

DIBUIX:

Topir

EDITOR, PRODUCTOR i tot lo que
acaba amb OR:

Biel Frontera

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

PU-PUT

Capità Castell, 9 - 2.

LLUBÍ.-

Editorials

BALEARS I L'AUTONOMIA

No creim que sia necessari gastar moltes paraules per convèncer ningú d'un fet: Mallorca, com molts altres territoris integrats dins l'estat espanyol, ha sentit la necessitat de l'autonomia. Per ventura, no tots els mallorquins l'entenen de la mateixa manera, alguns potser no en tenen una idea clara; però és un fet que la paraula mateixa "autonomía" gaudeix d'un prestigi. Prova d'això és que, llevat de qualque excepció raríssima, tots els partits polítics, a l'hora de fer propaganda electoral, esgrimiren com a component del programa, un propòsit de lluitar per l'autonomia una vegada que aconseguissen la representativitat necessària per a actuar eficaçment.

Però vat aquí que ara, celebrades fa estona les eleccions, = proclamada la Constitució, instal·lats al seu lloc els representants del poble, el camí de l'autonomia se presenta de cada vegada més llarg, difícil i mal de recórrer. Uns pocs fets bastarien per a demostrar-ho: el President del Consell, senyor Albertí, a l'estiu, a una reunió celebrada amb els representants de la premsa forana, se va manifestar partidari de la via assenyalada per l'article 143. Més endavant, el Consell de la U.C.D. se va declarar a favor de l'article 151; però després, com a conseqüència de la frenada general, el partit del Govern se retira altra vegada cap al 143. S'havia anunciat una reunió dels parlamentaris per a tractar del tema i fixar un calendari; doncs bé, ha passat el mes de gener, es tam a punt d'acabar el febrer i, de tot això, res de res. Catalunya i el País Basc, que són les comunitats que més han aconseguit per ara, en aquest terreny, també esperen que arribin transferències més substancials. I no volem encetar el tema de la normalització lingüística perquè l'article s'allargaria massa.

Tot plegat, però, és més que suficient perquè tots els qui es tam interessats en aquest procés sentiguem una inquietud cada vegada més creixent. Fins i tot els indiferents al problema tendrien = motiu de preocupació només pel simple fet de constatar de quina manera un dels capítols més esgrimits del programa electoral dels guanyadors ara és emprès de mala gana i sense convicció. ¿Com s'explica, aquest canvi? ¿Tenim dret de pensar que els qui propugnaven l'autonomia a l'hora de fer la campanya electoral no hi creien i utilitzaven el terme com a pur recurs propagandístic?

Nosaltres, els qui integram la premsa forana, volem expressar la nostra intranquil·litat per la marxa del procés autonòmic, que de cada dia veim més obscur.

Consideram necessària l'autonomia perquè creim que és el remei que necessita la política centralista que durant anys, per ventura segles, hem hagut de patir. Justament ha estat la part forana la més perjudicada pel centralisme. Basta repassar la història de Mallorca per a comprovar-ho. Si ara Espanya, amb una constitució a les mans, vol sincerament emprendre un camí nou, amb uns sistemes i unes institucions que responguin sense dubtes a les idees de justícia i democràcia, els responsables de la marxa del país s'haurien de definir clarament respecte d'aquest assumpte i jugar amb les cartes destapades. Una política boirosa i vacil·lant no farà sinó

contribuir a un dels mals que ens amenacen i se comencen a sentir: aquest mal és la desconfiança del poble davant la incipient democràcia. La desil·lusió, el desencant, podria fer propici un període de la nostra història política, digne successor i continuador del que vàrem viure durant la dictadura i que tots, per uns moments, ens havíem cregut que començàvem a superar.

(DE PREMSA FORANA)

QUÈ ESPERAU DESPRÉS DE LA MORT

[La mort del nostre germà ANTONI ALOMAR, Es gat Vei, ens ha glaçat les paraules: no sabem què dir, ni què fer, ni a on anar a parar. No volem corones de flors ni paraules mentideres de consol, ni ens feim il·lusions que tard o aviat no serviran de res.

¿S'acaba aquí el caminar del nostre germà Antoni?

¿Tot el que ell ha començat, el que ha lluitat i treballat, s'acaba amb la seva mort?

EL QUE HEU VISCUT NO ES ENDEBADES. EL QUE EN NOSALTRES HEU COMENÇAT, HA DE SEGUIR.

¿TU DESITGES CREURE QUE LA VIDA NO ACABA MAI? ¿Com seria per a tu, si sabessis positivament, no simplement com a creència, que tu sobreviuràs a la mort? En aquest moment, per forta que sigui la teua fe, pot ésser que tenguis ESPERANCES en un MES ENLLA, però interiorment no estàs segur.

¿Seguiràs existint en una forma ultrafísica superior, en un món que pareix tan real i racional (?) com aquest? ¿Conservaràs la memòria de les teves experiències en la Terra, i reconeixeràs als estimats als veure'ls? ¿Et trobaràs en un estat molt similar al teu estat terrestre, amb deures, responsabilitats i oportunitats per al desenvolupament, oportunitats que no has tingut aquí?

Mai fins ara no m'havia fet la pregunta veritablement essencial -Què s'esdevé de l'home després de la mort? Estic content d'aquesta pregunta. Es efectivament el que cadascú es demana o caldria = que es demanàs en el fons de si mateix. I això porta, a fi de comptes, a interrogar-se sobre el mateix sentit de la vida, avui.

"Matar-se és solament confessar que la vida 'no val la pena'. Viure no és mai fàcil, és clar. Continuem fent els gestos que l'existència exigeix, i continuem fent-los per moltes raons, de les quals la primera és l'habit. Morir voluntariament suposa que s'ha reconegut, ni que sigui d'una manera instintiva, el caràcter absurd d'aquest hàbit, l'absència de tota raó profunda per a viure, el caràcter insensat de l'agitació quotidiana i la inutilitat del sofriment."

(El mite de Sísif)

El futur més enllà de la mort no és solament una projecció sobre l'avenir, sinó que és també la clau del present. M'obliga avui

a escollir, a prendre una opció que determini el meu destí.

Tots naixem, tots vivim i tots hem de morir, i el denominador = comú que ens uneix en vida i mort és l'exteriorització de la consciència.

Seria absurd pensar que l'Home no té interès en la mort quan la Psiquiatria, la Medicina Legal, el Moviment Psicoanalista i nombrosos grups religiosos testimonien tot el contrari; el fet és que = la Vida de l'Home transcorre a laombra de la Mort i el bres és el precursor de la tomba.

Vivim rodejats de tragèdia, conscients del fracàs de la religió, de la política, de la prevalència del materialisme egoista i l'absència casi total de l'espiritualitat. És palpable la insinceritat a cada costat, la realitat de que avui no hi ha amics, de que estam tot sols. Cercam al Mestre per a posar fi al nostre sofriment i trobar sentit a la vida.

Per molts o pocs que ens "acompanyen", naixem sols, vivim sols i morirem sols, i l'únic sentit que té la vida, és el que donam a ella, cada un com a individu; cada persona està destinada a cercar LA SEVA solució. Podem i hem d'ajudar als demés podem i hem d'acceptar dels demés, però ningú pot solucionar els nostres problemes, fora nosaltres mateixos.

Tot és sofriment. Tot sofriment naix del JO fals, la desaparició del JO és la "pau que sobrepassa tot enteniment".

Si es desitja qualque cosa, i no es pot aconseguir hi ha sofriment.

Si es desitja qualque cosa i es consegueix també hi ha sofriment, perquè mai satisfà.

Si no haguéssim d'esperar res després de la mort, per a mi la vida perdria el seu sentit. No podria comprendre ni el sofriment = ni l'amor autèntic. Aquestes dues realitats només puc veure-les a la llum de l'eternitat. El sofriment no pot existir sense que tenguim un sentit, no pot ser un absurd, no és la darrera paraula. Només s'explica com a dolor d'infantament.

Imaginem-nos un infant al si de la seva mare; suposem-lo esdevingut conscient abans de néixer. Quin conflicte d'impressions no experimentaria! Tot li semblaria desproveït de raó! Però tota = aquesta aparent confusió i manca de sentit rep la seva explicació = el dia que naix l'infant i veu la llum del sol... Per a mi és la imatge de la vida: encara no hem acabat de néixer. La perspectiva = lluminosa de l'eternitat venidora no suprimeix el misteri, però almenys descobreix les orientacions que il·luminen la ruta.

El que és vàlid per al sofriment és també veritat per a l'amor. Jo no puc comprendre l'amor veritable, profund, sinó com una existència de l'eternitat. Per instint, l'home refusa d'estimar o de ser estimat només per un temps limitat. L'amor veritable implica = en el cor de cadascun de nosaltres, que durarà per sempre. És una crida profunda a la victòria de la vida sobre la mort. Aquest esdevenidor que ens espera és llum per a la vida present, i això ja és una claror que no té preu.

Així i tot, nosaltres encara desitjam més: voldríem saber el secret de la mort. Com podríem trobar-lo, però, si no el cercam al =

SE SAP: S'AJUNTAMENT VÓL FER
PANADES DE PUPUT !

mateix cor de la vida?

Si veritablement volem comprendre l'esperit de la mort, obri- =
guem el nostre cor de bat a bat a la realitat de la vida.

Car la vida i la mort són una sola cosa, com ho són la platja i
la mar. En el fons de les nostres esperances i desigs resideix el
nostre silenciós coneixement del més enllà.

I així com la llavor somnia sota la neu, el nostre cor somnia =
la primavera. Creiem en els somnis, car en ells s'amaga la porta =
de l'eternitat.

I què és la mort, sinó romandre un al mig del vent i fondre's =
en el sol?

I què és deixar de respirar, sinó alliberar la respiració del
seu incessant vaivé perquè pugui enlairar-se i expandir-se i cer-
car Déu sense destorbs?

Només cantarem de veritat quan haurem begut del riu del silenci

I quan haurem aconseguit el cim de la muntanya, serà quan comen-
çarem a ascendir.

I quan la terra hagi reclamat les nostres cames, serà quan real-
ment dansarem.

El pensament i la mort, en són tot just uns moments.

La meva vida té la seva dimensió d'eternitat, no *després* o *més*
enllà d'aquesta vida, sinó ara i aquí, quan jo som un obrer respon-
sable d'un projecte que m'ultrapassa.

La meva vida té la seva dimensió d'eternitat, no *després* o *més*
enllà d'aquesta vida, sinó ara i aquí, quan tenc la certesa -i
quan visc d'acord amb aquesta certesa- que l'amor, en la seva for-
ma més elevada, no es pot complir en la relació de tu a mi, sinó =
en la relació del jo a tot per la mediació de l'altre.

Només l'amor ens salva de la mort.

Perquè la mort no és altra cosa que un amor més gran: la dona-
ció de la nostra particularitat a l'altre, i, a través d'ell, al
tot de la creació.

La meva vida té la seva dimensió d'eternitat, no *després* o *més*
enllà d'aquesta vida, sinó ara i aquí, quan tenc consciència de par-
ticipar a l'acte continuat de la creació.

En una perspectiva així, la meva mort no és de cap manera absur-
da, irriant o odiosa.

"La Vida és una Enfermetat, de la qual l'única curació és la =
Mort,,.

"La Mort és l'UNIC SEGUR que hi ha en la vida,,.

Antoni, has arribat al final del teu camí entre nosaltres; sen-
se tu, nosaltres haurem de seguir caminant; et trobarem a faltar ,
ho saps prou.

Però estam segurs que val la pena de seguir caminant, estam se-
gurs que la separació no és per sempre, estam segurs que un dia
guanyarà la vida i que tots viurem plenament, per sempre.

La Redacció d'es PU-PUT que el contava en el nombre dels seus
més distingits col.laboradors, li diu:

-Encara que hagi mort, viuràs sempre en el record nostre.

EL DIRECTOR

PU-PUT

crònica

RUMORS DE TAVERNA

- Quines novatats mos tens per avui?
- Moltes, però no tenim espai a bastament per contar-ho tot; es "PU-PUT" encara és massa jove i no troba s'aliment necessari per tornar granat.
- Demana, que sempre hi ha ànimes caritatives.
- Això només era en aquell temps que sa padrina filava estopa, ara hem tornat massa egoistes; es qui tenim molt encara demanam més i es qui no tenim res ja no ploram ni fem de demanaires: mossegam o assaltam un banc.
- Calla, que s'altre dia hi havia molts policies a casa nostra perquè sospita ven d'un estol de lladres que volgués assaltar es nostros bancs.
- Si tots hi tenguessin tants de doblers com jo... ben segur que s'en podrien afluirar.
- Jo de tu que demanaria ajuda a s'Ajuntament.
- Ja los ho he demanat, però m'han dit que encara no hi ha pressupost per enguany i que, de moment... res de res.
- De moment?
- Així m'ho digueren i per escrit.
- Això és bon senyal, idò.
- Com és ara!; aquest "de moment" pot no arribar mai.
- Per paga, sembla que tu i s'Ajuntament no llaurau com a bé.
- Ni mos acostam an es solc, que es pitjor!

...ooOoo...

- Anares an es "pleno" de divendres dia 14?
- I com dos i dos fan quatre.

-De què tractaren?

-Lo més important va ser lo de s'aigo. Ja saps que volien posar 100 pessetes de quota per comptador i cada mes. Idò es Servei Hidràulic de Balears els ha dit que no, i ara a partir de primer de març pagarem s'aigo a 16 pessetes es metre cúbic i una quota cada mes de 52 pessetes per dret a comptador; amb sa condició que si aquest s'espenya, o justament que l'hagis de canviar per un de nou, es Servei Municipal de s'Aigo s'ha de fer càrrec de tot.

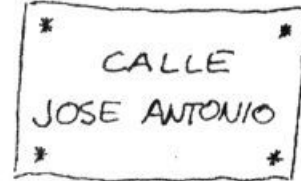
-De què més tractaren?

-Des desaiiguament de sa Carretera, o carrer de José Antonio, que és ben hora que d'una punyetera vegada llevin ses brutors que s'hi arrepleguen quan plou ; de sa "casa cultural"...

-Què has dit?

-Lo que sents, de sa casa de cultura.

-Mentre no ho vegi no ho creuré.

...ooOoo...

-Anares a veure el Senyor Bisbe?

-No; no vaig tenir temps, eren hores de feina i no vaig poder deixar.

-Diuen que va agradà molt, que és un homo molt simpàtic i alegre i que amb ell fa molt bon xerrar.

-Això de bisbes i capellans...

-Saben el dimoni a on se colga.

SERMONS QUE ENTUSIASMEN

"Durant prop d'una hora, l'eloqüent Bisbe va tenir a la concurrència pendiente de sus labios."

...oo0oo...

-M'han dit que es "PU-PUT" s'ha associat a sa Premsa Forana, i és veritat?

-Sí, fillet, es "PU-PUT" té molts i bons amics dedins i fora de casa nostra.

-I puc saber quins són aquests amics de sa Premsa de sa part forana que vos heu associat?

-S'Associació de sa Premsa Forana, som: "Felanitx", de Felanitx; "Manacor", de Manacor; "Sóller", de Sóller; "Dijous", d'Inca; "Sant Joan", de Sant Joan; "Bellpuig", d'Artà; "El Gall", de Pollença; "Perlas y Cuevas", de Manacor; "Llum d'oli", de Porreres; "S'Encruia", de Deià; "Flor de Card", de Sant Llorenç; "Apòstol y Civilizador", de Petra i "Pu-Put", de Llubí.

-Has deixat "Es Pi Gros" de Lloret.

-Tens raó.

-De totes maneres, tants de picarols junts, !eixordareu!

-I llavors entre tots encara hem de fer "Sa Mòpia".

-Estira, que es bot fa aigo!

...oo0oo...

-De sa Federació Socialista Balear (P.S.O.E.) hem rebut ses següents notes...

-Atura es carro! No deis que sou independents?

-Som independents i amics de tothom, encara que ses nostres idees sien nacionalistes. Posem un exemple: tu ets de dretes i vas a missa cada diumenge, jo som d'esquerres i mai no vaig a missa i en canvi som ben amics.

-Tens raó, pots seguir amb sa nota des P.S.O.E.

-Sa primera diu: "Voldriem per la present posar al coneixament la prompta = creació del "Front Pagés" de la F.S.B. per aglutinar l'actuació dels militants= socialistes al camp. Al mateix temps reiterar el nostre suport a l'Unió de Pagesos amb alternativa sindical vàlida del camp de forma que tots els integrats al Front Pagés militarán igualment a l'Unió de Pagesos. Aiximateix que molt prest= començarà una campanya d'explicació de la política agrícola de la F.S.B. als pobles de les Illes".

-A casa nostra ferem aigo, no tenim esperit de col.laboració col.lectiva.

-Perquè aquests com tu encara creuen amb ses carreres velles.

-No me venguis amb més sermons, diguem s'altra nota que fris.

-Sa segona diu així: "Voldriem per la present ens remitís contra reembossa= ment o de la forma que vostès acostumbrin, suscripció anual al setmanari que vostè dirigeix".

-Ara ja vos veig enviar "Pu-Put"s fins i tot a New York.

-Com ho has dit?

-"Niu York"

-I jo que me pensava que se deia Nova York!

...oo0oo...

-Hi ha res més?

-Sí, però ho deixarem pes proper número perquè no tenim més espai i és hora d'anar a sopar. Aiximateix et vull dir que "Pu-Put" no fa suscripcions perquè = no troba ajuda econòmica, i si no troba forat on fer es niu és molt possible = que no tengui massa durada.

-N'hi haurà que n'estaran contents!

-Mal d'altres, rialles són.

...oo0oo...

BIEL FRONTERA

SES GLOSES D'ES

LA MÒPIA

Vaig anar a caçar mopis
amb una erer foradat
i vaig romandre escaldat
des cap a s' "ora pronopis".

Sa mopi de madò Bet
té sa cresta vermelluda,
i sa de n'Aina Barbuda
té es bec que li fa crec.

Sa mopi de Son Bessó
diu que té por des milà,
i l'amo de Son Carlà
la guaita pes finestró.

=====

VERITATS

Jo tenc un agre de gloses
que neixen com a cucuis;
per glosar aquest món d'embuis
no me manquen pèls ni uis
per dir tal com són ses coses.

Si voleu bons taperots,
sembrau bones tapereres:
Tot homo que té quimeres
sempre veu ses llumeneres
que ballen com a burots.

Un homo que neix coió
des seu mal se'n riu i floca;
és igual que una lloca
que quan guaita sa miloca
perdre es cul pes niaró.

D'una soca de figuera
no poden fer foguerons:
D'un homo amb pretencions
mai no faran estalons
per guantar tanta estuferà.

CA DE BOU

els esports

la casa nostra

EL POLIESPORTIU

Avui en dia i cada vegada més es fa necessari que arreu del món hi hagi a totes les viles, petites i grans, un camp o uns terrenys més o manco adequats per a poder practicar tot esport. A casa nostra tenim un camp de futbol que és una meravella, però res més. Ara bé, ¿seria rentable una instal·lació esportiva així com demana la societat actual? NO, fariem els ous en terra. El pressupost del manteniment seria més i més greu cada vegada i això ens enfonsaria a la ruïna. Estam d'acord en què la part física de l'home necessita estimular a través d'un exercici esportiu o gimnàstic, però també sabem ben cert que si ens allargam més que el llençol ben segur que mostrarem els peus. Siem realistes i no somniem amb truites, doncs, perquè tant el Govern espanyol com el Consell General Interinsular — que d'ells hauria de venir l'ajuda — tenen la bossa buida i no estan disposats a perdre les manades pel rostoll. Creiem que un poliesportiu a casa nostra no ens convé gens ni mica.

EL C.D. AVANCE LLUBI

Malauradament, i tot per unes circumstàncies sobradament conegudes pels aficionats —circumstàncies aquestes que mai més no =

s'haurien de repetir i que tots els llubiners tenim el deure d'evitar sia així com sia—, el C.D. Avance Llubí, o fonamentalment la plantilla de jugadors força caiguda de fe i moral, no ha pogut duu a terme la brillant classificació i bon joc que havia aconseguit en un principi.

Malgrat això, és digna de ressaltar la noble i sana esportivitat dels jugadors que, sense guanyar cap cèntim, encara n'hi posen dels seus, ho donen tot cada diumenge que surten al camp de joc. Desitgem que salvin la categoria de Regional primera i que l'any que ve tenguin més sort i millor públic.

EL C. PETANCA LLUBI

En quant a la petanca, esport aquest que només fa devers sis o set anys que és conegut a casa nostra, el C. P. Llubí no ha carburat massa i tota la temporada ens ha fet està molt més que ansiós: asus-suaixí pareixia que havia de fer més que campió i a darrera hora quasi ens ha sortit per baix.

Esperem, també, que salvi l'eliminatori.

BILLAR

En el proper número farem un comentari dels aficionats al billar i dels tornejos que ara tenen lloc a Sa Plaça i Ca Na Calenta, com també dels guanyadors.

ES PU-PUT ESPORTIU

EL PRÒXIM ARTICLE, DE LA PÀGINA VINENT TAL VEGADA NO T'INTERESSI. PASSA'L. A MÉS ESTÀ DESTINAT ESPECIALMENT ALS JOVES. SI ALGUNES AL·LOTES ESTIMEN TENIR MOTIUS SUFICIENTS PER A ENTERAR-SE D'ELL, LES ADVERTESC QUE ME PAREIX PREFERIBLE, PER A ELLES, QUE ESTIGUIN TOTES SOLES.

SOL I NUVOLES

Qui clama en la negra nit,
Llaments i sospirs d'angoixa
tallen la tenebre, crit,
topen amb la disbauxa.

Morena estrella d'amor
que brilla vora la lluna,
no coneix la breu tardor,
presència gens comuna.

Qui empeny la sorda ràbia,
esclafit de greu furor,
encen la palla l'àvia,
a carretades el dolor.

Dolça harmonia de vent,
suau i tendrosa brisa,
calma la mar, pensament,
que de trobar-te frissa.

Qui atreu la venjança,
sedegosa de sang roja,
que no sap de temprança,
devorant com el rellotge.

Flor de càlida harmonia,
mescla de bells colors,
de vol suau, falsia,
joia d'argent i ors.

BERNAT FILL DE REI

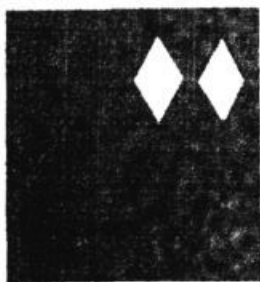

ESTÀ CASI PROHIBIDA LA REPRODUCCIÓ TOTAL O PARCIAL DEL MATERIAL CONTINGUT AN AQUEST ARTICLE. AMB TOT I AIXÒ, HEM DE REGONEIXER QUE NO TENIM NI MEDIS, NI TEMPS, NI ENS SURT DELS COLLONS PERSEGUIR ALS COPIONS.

RESERVATS TOTS ELS DRETS DEL PRODUCTOR GRÀFIC I DEL PROPIETARI DE L'OBRA. PROHIBIDA LA DUPLICACIÓ, LECTURA PÚBLICA I RADIACIÓ AIXÍ COM TELEDIFUSIÓ D'AQUEST ARTICLE.

PROHIBIDA L'UTILITZACIÓ PÚBLICA = SENSE AUTORITZACIÓ DELS PROPIETARIS, AIXÒ ÉS: ES 'PU-PUT'

EL DIRECTOR RECOMANA NO DEIXAR AQUEST ARTICLE A L'ABAST DELS ADOLLESCENTS QUE NO TINGUIN EDAT PER A LLEGIR-LO AMB PROFIT. ALS AL.LOTS MÉS JOVES QUE VOLGUessin LLEGIR AQUESTES PÀGINES; ELS ACONSELL NO FER-HO SENSE HAVER DEMANAT CONSELL ALS SEUS PARES. EL PARE LLEGIRÀ L'ARTICLE I JUDICARÀ SI, PER RAO DE LES CIRCUNSTÀNCIES, POT LLEGIR-SE AMB PROFIT. O BE, TROBARÀ, SENS DUBTE, PREFERIBLE SERVIR-SE D'ELL COM A GUIA PER A PARLAR AMB EL SEU FILL

1
Unas aclaraciones a la
cronica firmada por Gabriel Brontera
y publicada el dia 1 de febrero en el
periodico "Ultima Hora."

1^a El dia 11 de enero en el pleno
de la Corporacion Municipal se acordó,
que respetando el sentir de la mayoria
del vecindario y de acuerdo con el Sr.
Economista se celebrara la festividad
de San Antonio Abad el dia 17 cual
corresponde y que a los asistentes a
los "foguerons" se les obsequiara
con coca de verdura y vino.

A continuacion fue nombrada
una Comision de festejos y a propu
esta del 1er Teniente de alcalde Ber
nardo Berubis recayo dicho nombra
miento en los 11 concejales de menor
edad, los cuales son los siguientes.

NO RECOMENABLE PER ALS NINS!

Antonio Perello Oliver, quien en calidad de 3.er Teniente de alcalde, sona el presidente, Antonio Galtell, Bernardino Perelli y Cristobal Rosello; dicha comision cuidaria de organizar la llamada fiesta de la Hermita y las patronales de San Selió.

A la pregunta de Bernardo Perelli sobre si se respetarian las que organizan las 2 entidades, que como el E. D. A. Solubi, que es la de Reyes, y el Coro Parroquial, y "La Nostra" que patrocinan las "benedicidas" de San Antonio, el presidente de la comision contesto con estas textuales palabras: no se trata de quitar nada a nadie, simplemente, que

3

ALTO
PROHIBIDO
PELIGRO
NO APTO

exista una coordinacion entre las entidades organizadoras y el Ayuntamiento.

2.ª. El pueves dia 10 fue avisado Bernardo Perelli para asistir a una reunion de la comision organizadora de "La Nostra" y el "Coro" de la cual formaba parte en el Centro Parroquial.

En dicha reunion, la primera pregunta de Perello fue, si la cabalgata seria el dia 17 ó el 20 y la respuesta fue, el dia 20, a lo que contesto, que no podia asistir a una reunion en la cual se contradecia un acuerdo de sus compañeros de Corporacion y tras breve discusion se ausento del local.

3.ª. El dia 11, reunida la Per

manente y la Comision de festejos y vista la actitud de la comision del "Boro" y "La Nostra" se acordo invitar a "La Caixa" a promocionar las "Beneidas", siempre y cuando se celebraran el dia 17.

En definitiva; queda claro que 1º. La Corporacion Municipal no tenia preferencia en ninguna de las dos Casas.

2º "La Nostra" y el "Boro" no se dignaron pedir autorizacion para celebrar la cabalgata, ni para imprimir folletos de propaganda, ni solicitaron la ayuda del Ayuntamiento \$10,000\$ pesetas que les fue concedida el año pasado.

3º hicieron caso omiso de la decision de la Corporacion estando perfectamente enterados, puesto que un concejal forma parte de las dos

comisiones

y 4º; quisieron cambiar la fecha el dia siguiente 18, cuando ya era tarde

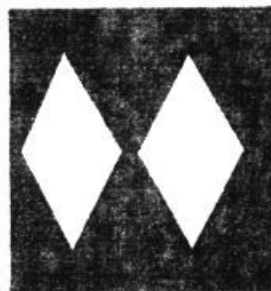

Esa es la verdad
Autorizo a Gabriel Frontera
para publicar esta carta
Bernardo Perello

[Handwritten signature]

41311226

Cabro Soler, 12

RAM DE CUINA

TRACTAT DISPOST I ORDENAT PER UN MARQUÉS MOLT INSTRUIT EN COSES DE PALADAR I VENTRELL.

L'ANYELL DEL REI EN JAUME

Avui anirem a caçar a devers Artà, tal com ho solia fer el Rei En Jaume, i dinarem d'anyell torrat, tal i com també li solien torrar es seus criats-cuiners.

Mentre escorxem s'anyell, farem una bona foguetera de tronquets de pi a fi d'aconseguir una bona caliuada. Una vegada escorxat i net s'anyell, li posarem s'asta a fi que quedi un pam damunt es caliu. No l'hem de torrar amb massa furia i sí li hem de donar un quart de volta cada cinc minuts i, cada volta completa, hem de tirar damunt es caliu un brot de pi tendre, un de romaní i un de mata. Aquesta operació només s'ha de repetir dues vegades o tres, o més si és es gust des comensals. Quan s'anyell sia cuit per dedins i rostidet per defora, és hora d'agafar una cuixa per un i un braç per s'altre fins que només = quedi s'os. No mos hem d'oblidar d'acompanyar-lo amb un bon plat de cames-roges trempades i un bon vi de 14 graus de sa comarca de Binissalem.

RUBIOLS DE CABELLS D'ANGEL

Darrera s'anyell del Rei En Jaume, vos escaurà un rubiol de cabells d'àngel. Heus ací una recepta:

Per un quilógram de farina posareu 7 ous, 225 grams de saïm, 225 grams de sucre i un escudelló (100 grams) d'oli. D'ets ous només heu de posar es blanc = de sa mitat, i quan tengueu sa pasta feta, no hi poseu gens d'aigo, ompliu-los de confitura de cabells d'àngel i cap an es forn. Si no vos agraden així, no en torneu fer. Bon profit.

ESPERIT DE S'ALEGRIA

Per a ajudar a fer bona païda, no hi ha com una copeta de licor i millor = si és s'Esperit de s'Alegria. Aquest licor és bo de fer en casa i vet-aquí sa fórmula:

Dins una alfabieta hi posareu un quart de litre d'esperit de 96 graus i un quart de litre d'aigo de cisterna, un gram de clavell d'espici, dos grams de canó de canyella, quatre grams de cordonomo i sa clovella de dues taronges i una llimona sense es blanc. Ho deixareu descansar 15 dies i llavors ho passareu per un colador. Bullireu 250 grams de sucre amb mig litre d'aigo i ho mesclareu = tot. Ho tornareu colar ben colat i quan sia ben fred gaudireu fora mida de beure un licor fet en casa i ben econòmic.

ES PU-PUT MARQUÉS

Volem fer saber als nostres estimats lectors que aquestes fórmules i receptes són exclusives d'Es PU-PUT MARQUÉS, un veritable = sibarita del bon menjar i del bon beure... i altres coses més.

NA CONXA JA SAP "LA BALANGUERA"!

DE LA

PARROQUIA

D'avui endavant, De La Parròquia serà l'espai dedicat als naixements, matrimonis, defuncions i demés moviments o funcions eclesiàstiques.

NAIXEMENTS

Andreu Huget Llompart, fill de Maria Llompart Alomar i d'Andreu Huget Riera, nascut a Llubí el 12 de novembre de 1979 i batiat el 6 de gener de 1980.

Joan Jaume Boyeres, fill d'Aina Boyeres Perelló i de Rafel Jaume Perelló, nascut a Llubí el 14 de novembre de 1979 i batiat el 3 de febrer de 1980.

Enhorabona als pares i prosperitat a llurs fills.

MATRIMONIS

S'uniren amb el Sant Matrimoni Bartomeu Serra Bestard, fill de Joan Serra Nadal i de Joana Aina Bestard Sabater, amb Jerònia Ferragut Campaner, filla de Josep Ferragut Capó i de Maria Campaner Perelló. Aquest acte tingué lloc el 12 de gener de 1980, a l'Església Parroquial de Llubí.

'PU-PUT' envia s'enhorabona a n'es noviis i a ses seves famílies
Déu los do goig i alegria,
salut i felicitats
per viure molts d'anys plegats
com Sant Jusep i Maria.
¿Què voleu dir que no la se merèixen?

DEFUNCIONS

Deixaren aquesta vall de llàgrimes i se n'anaren al cel:

Maria Ramis Perelló, filla de Gabriel i de Francisca, dia 8 de gener de 1980 a l'edat de 81 anys.

Rosa Miquel Datamor, filla de Fèlix i d'Aina Maria, dia 24 de gener de 1980 a l'edat de 88 anys.

Domingo Serra Perelló, fill de Tomàs i de Rosa, dia 6 de febrer de 1980 a l'edat de 77 anys.

Andreu Capó Vila, fill d'Andreu i de Catalina, dia 16 de febrer de 1980 a l'edat de 89 anys.

Miquel Alomar Llompart, fill de Llorenç i d'Antonia, dia 16 de febrer de 1980 a l'edat de 85 anys.

Antoni Alomar Sureda, fill de Rafel i de Magdalena, dia 22 de febrer de 1980 a l'edat de 71 anys.

Rafela Florit Bergas, filla de Rafel i de Margalida, dia 26 de febrer de 1980 a l'edat de 79 anys.

Als seua apenats familiars, 'PU-PUT' els reitera la seva condolença.

ES PU-PUT ESCOLA

▽ ▽
▽

△
△ △

▽ ▽
▽

documents per a la nostra història

El primer de tot que volem advertir als nostres lectors és que si no publicam DOCUMENTS PER A LA NOSTRA HISTÒRIA en regla i ordre cronològica, és degut a què no els hi tenim ni tampoc una coordinació completa.

Avui, per exemple, posarem una Sessió Plenària que tingué lloc el primer de gener de 1840, quatre anys després d'haver-nos segregat de la Vila de Muro. Diu així:

"CAPITOLS DE POLICIA.- Don Lluís Zaforteza, batle Constitucional de la present vila de Llubí: Fas a saber que convenit en es bé públic fixar certes regles anuncis de les previngudes en los Bandos = de Policia publicats fins el present des d'avui andavant s'observaran les següents, a saber:

"PRIMERA: Tota persona de qualsevol edat i sexe que amb pedrades insults o d'altre manera incordi o escandalisi als demés o alteri = sa tranquil·litat pública, se castigarà amb 3 ò 20 sous (1) de multa, segons sa gravetat de sa falta.

"SEGONA: No se podrà fer cap diverció pública passa-des les deu de la nit ni tocar guiterres pes carrers sense coneixament de s'autoritat municipal, baix sa pena de quinze-seixanta sous i en qualsevol diverció particular serà responsable l'amo de lacasa des renou que se consentin en ella.

"TERCERA: Queda prohibit tot renou prop de l'església i aquesta falta segons sa gravetat serà castigada des de tres a deu sous.

"QUARTA: Tots los vesins baix la multa de tres sous tendran l'obligació d'agranar sa carrera tots los disaptes de cada setmana i los qui no puguin el disapte l'agranaran los diumenges ben dematí.

"QUINTA: Baix la multa de tres a quinze sous se prohibeix el tenir fems a sa carrera i manco a los camins públics.

"SEXTA: Tot vesí tengui terra o hisenda confront amb camins públics, cuidarà de què sa part que dóna a dins es camí estigui desambarassada de rebles i pedres movedisses i amés que los arbres que pengin a dins es camí estiguin a 16 pams d'altari comptant des del sòl des camí.

"SEPTIMA: No podrà cap vesí cremar rostoll baix sa pena de quinze sous fins el dia 20 d'agost ni mai se'n pugui causar dany baix de pagar la propi tots los que ocasioni.

"OCTAVA: Tot vesí que admeti a casa seva persona de fora terme = que tenga que dormir en ella, darà part al Regidor del Barri, baix la pena de tres sous.

"NOVENA: Les tavernes se tancaran a les deu de la nit i des de primer d'octubre fins a últims de març i a les onze des de primer = d'abril fins a últims de setembre, es taverner que així no ho faci serà castigat amb 20 sous de multa i 5 a los qui hi trobin.

"DECIMA: No es permet que ses tavernes estiguin obertes a ses hores que a l'església hi hagi funció, vol dir: en los dies de feines si hi ha novenari o completes ni en los dies festius al temps que diguin l'ofici major, rosari o vespres, baix sa multa de una lliura (2) a l'amo de sa taverna i 20 a los demés que s'hi encuantrin en ella.

"UNDECIMA: En ninguna casa es permetrà joc d'envit, sort o atzar ni altre prohibit per les Lleis. L'amo de la casa o el que ho permeti se li castigarà amb un duro a cada un des jugadors, posant-ne no ta dels noms dels amos de sa casa i jugadors en el Señor Jefe Político; per a que const en tot temps i tot sense perjui des demés penes que impos ses lleis del Reyne.

"DUODECIMA: En sa mateixa pena de quinze lliures incurrirà es qui pos roda de la fortuna, vol dir que pagarà quinze lliures l'amo de la casa en bé que se trop sa roda, quinze lliures es qui la pos i una lliura i deu sous a cada un des qui haurà a la casa maldament que no fes si no seure i amés sa roda serà ocupada.

"ULTIMAMENT: ningú podrà tenir bestiar per los camins ni pasturar-lo dins terres d'altri que no tengui un rebut de l'amo de sa terra qui acrediti es permís baix sa multa imposada a cada vesí per ses ordenances municipals.

"Y después de enterados los SS. han acordado que se diese la mayor publicidad por medio de pregones."

(De l'arxiu municipal.)

(1) Un sou és equivalent a 0'166 de pesseta.

(2) La lliura és una moneda imaginària equivalent a 20 sous, o sia 3'33 pessetes.

ES PU-PUT DE SA ROTA

CONFIRMAT: AQUEST ESTIU,

ES MESTRES NO COBRARAN ES REPÀS...

Uns diaris i revistes mallorquins han donat compte d'haver sortit a lllum sa revista 'PU-PUT' de Llubí.

Gràcies per sa bona escomesa que li tornen, i per es bon desitj que alguns d'ells li han demostrat.

-0-

-0-

-0-

Se torna parlar con insistencia de sa creació d'una Casa de Cultura.

¿Casa de Cultura a Llubí?

!Oh uep!

-0-

-0-

-0-

Si es dia de Pasco som vius i arribam a temps de tastar es fritet i ses panades, !ja podem donar gràcies a Déu!

Perquè s'observatori de New-York mos ha enviat uns partes que fan posar sa pell de gallina.

"Dilluns, temporal." (D'aquest ja mos ne reïm)

"Divendres, altre temporal."

"Dissabte, altre temporal encara més fort, de trons i llamps i aigo, etc., etc."

¿Què serà massa temporal?

Déu faci que es mes qui ve en poquem tornar parlar.

Mentres tant es PU-PUT desitja a tots es seus lectors salut, tot gras, bones festes, i que les tinguen amb alegria.

-0-

-0-

-0-

A la fi, hem trobat es remei perquè es carrers i places de Llubí no tinguin clots.

I és: fer una processó cada setmana.

Perquè, en haver-ne de passar processó, tot d'una los arreglen.

Recomendam s'assumpto a s'Alcaldia.

I a n'es Rector de sa parròquia.

-0-

-0-

-0-

Es diaris d'aquesta setmana estan plens d'anuncis de persones que han perduts objectes i los cerquen.

En canvi sabem de varios individus, d'ells alguns que són autoritats, que també han perdut sa vergonya i sa dignitat i ni ho anuncien ni la cerquen.

Viuen tan descansats com si no n'haguessin tinguda mai.

-0-

-0-

-0-

Es PU-PUT, encara que se proposa més corregir defectes que repartir bobons a n'es qui ho mereixen, (suposat que no manca qui tenga aquest ofici) així mateix dirà qualque cosa sobre Don Miquel Bonnin, suposat que a ell no li sabrà greu.

Resulta que es nostro Director va a es colade català a s'Institut d'Inca, això està bé, ara lo que importa és que no sia lletra morta; doncs mentres a ses escoles ensenyi i s'ensenyi en foraster, per bona i ben intencionada que sigui aquesta acció de Don Miquel, estam exposats a seguir igual, com si no hi hagués anat. No deim res més per avui.

-0-

-0-

-0-

Es PU-PUT vol posar en coneixement del pueblo soberano que, en vista a n'es punt en que hem arribat, ell vol elevar una petició a s'Ajuntament perquè dongui un permís, s'enten temporal, a tots ets al.lots i al.lotes menors de 16 anys que vulguin circular en motoret. I perquè no haguin de demanar ajuda a n'es Consell General; noltros, que no mos privam de res, lis volem facilitar aquest projecte. Moltes gràcies. No hi ha de què.

-0-

-0-

-0-

Don Rafael Ramis Oliver passa una mala temporada. Ja el tornam tenir nial, encara que no de cuidado.

!Això sí que val dos duros!

Si fos lliberal, diriem que vol imitar es Director d'es Pu-Put; però essent, com és, conservador, no comprenem com no se conserva un poquet més.

PERÒ, PERQUÈ NO EN FARAN!

**JUGAM,
JUGAM,
A...**

3. A BOTA LA MULA

Els jugadors es posen un davora l'altre, i sense baratar de lloc, el d'un cap diu: UN, i el del seu costat diu DOS i així segueixen = fins a vint. Si no hi ha prou jugadors, quan s'han acabat, tornen a començar pel jugador que ha dit UN, fins que n'hi ha un que diu VINT. Aquest jugador que ha dit VINT, s'acala, i els altres el boten, començant a botar el jugador que li tocava dir vint-i-un. Abans de botar, cada jugador diu: A LA UNA BOTA LA MULA. A la segona vegada, botant pel mateix ordre que la primera, cada jugador diu: A LES DUES UN PLAT D'AMEL.LES CRUES. A la tercera vegada, el primer jugador, abans de botar diu: A LES TRES BOTA SENSE DIR RES. Si qualche jugador, abans de botar o quan bota, diu qualche cosa, aquest para i tornen a començar el joc. Si tothom ha callat, abans de botar la quarta volta, el primer jugador adverteix: A LES QUATRE QUI LA TOCA LA PARA. Cada jugador, abans de saltar, repeteix lo mateix. El jugador que, per botar, toqui amb altra cosa que no siguin les mans al que para, ha de parar, i tornen a començar el joc. Quan ningú l'ha tocat tots segueixen botant i dient: A LES CINC SA CAMPA NA FA DINC-DINC. Fan una altra volta i diuen: A LES SIS UN TROS DE PASTIS. Tornen a voltar dient: A LES SET SES CAPARUTXES DE MADO BET. Una altra volta i tothom diu: A LES VUIT HAGUESSIS FERMAT S'ASE NO T'HAURIA FUIT. A sa volta novena tots diuen: A LES NOU UNA OLLA DE BROU. Tornen a botar dient: A LES DEU PEGAR PER SES ANQUES AMB UN PEU. El jugador que no pegui amb un peu a les anques del que para, ha de parar i torna a començar el joc. Si el que para ha rebut de tothom una coça per les anques, el joc segueix i els jugadors van botant i dient: A LES ONZE ES CUL QUE S'ENFONSA, i en botar han de pegar amb les anques damunt l'esquena del que para. Al jugador que no pega no li queda més remei que parar i el joc ha de començar de bell nou. Si tot ha anat bé fan l'acabament botant tots i dient: A LES DOTZE...ARA ESTA ACABAT. N'hi ha una panxada, de botar, sobre tot si han començat unes quantes vegades.

PU-PUTEL.LO

Vuits i Nous

(SOLUCIONS A LO D'ES NÚMERO PASSAT)

XARADA.-La deixam anar per impossible.

SEMBLANCES.-1.En que té u i u o sia (1 i 1).-2.En que fan eses.-3.En que té cap i peus.-4.En que batia.

PREGUNTA.-1.Anar elles a davant.-2.Pujar a dalt es campanar de la Seu o a damunt es Puig Major.

=====

GRA D'ORDI

Omplir aquests pics de lletres que llegides tant de dalt a baix com de través, diguin: sa 1.retxa, una lletra; sa 2. un animal de la mar sa 3. una fruita; sa 4. lo que tenen molts d' objectes, i sa 5. una altra lletra.

.
. . .
.
. . .
.

L'AMO DE S'HORT

...ooOoo...

SEMBLANCES

- 1.- ¿En què s'assembla uns calçons a un banc?
- 2.- ¿I Espanya a un pi?
- 3.- ¿I una cabra a n'es rector en setmana santa?
- 4.- ¿I un convent de monjes a un torner?

...ooOoo...

PREGUNTES

- 1.- ¿De quina casta de pedres n'hi ha més a dins la mar?
- 2.- ¿Quin dia és que convé més esser dolents que bons?

DAGOBERT

...ooOoo...

GEROGLIFIC

guist guist guist

MARIA CUINERA

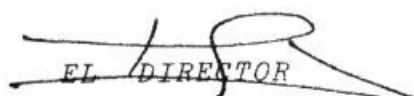
...ooOoo...

A TOTS ES QUE ENDEVININ AQUESTES PREGUNTES, SI SÓN HOMOS, LOS DONAREM UNA AFERRADA P'ES COLL; SI DONES, UNA BESADA EN PASSICS, SI INFANTS, UN PURO DE CAMELLO; I SI ANIMALS, EXPRESSIONS I... GRÀCIES.

AVÍS

AI!, LECTORS MEUS ESTIMATS, SI SABESSIU LA TERRIBLE PENA QUE M'INUNDA, A MI, EL DIRECTOR D'AQUESTA -VOSTRA- REVISTA, A CAUSA DEL PETIT ESPAI AMB QUE ENS HEM QUEDAT EN EL PRESENT NÚMERO.

I ÉS QUE EXIGÈNCIES D'ÚLTIMA HORA, DEGUT A LA GRAN CANTITAT DE MATERIAL ATRASSAT, ENS HAN DEIXAT TREBALL INTERESSANTÍSSIM, COM ÉS ES PU-PUT-ESCOLA SOBRE UN TEMA VIU I POLÈMIC TREBALLS DE COL.LABORACIONS, UN SOBRE UNA RÈPLICA AL DIRECTOR DE DUES ENCANTADORES POLLES; ETC. ETC. PERÒ NO VOS PREOCUPEU, QUE PUC JURAR I JUR QUE NO TORNARÀ A OCÓRRER, JUR QUE HO TENC TOT PREVIST I DOMINAT I QUE ETS ESQUEROSOS QUE NO VOLEN QUE SURTI QUE EN AQUESTS MOMENTS ME RODEGEN, NO TORNARAN DESTORBAR-NOS. I JUR TAMBÉ QUE EN ES PRÒXIM NÚMERO SORTIRAN TOTS ELS TREBALLS QUE ES QUEDIN SENSE SORTIR EN AQUEST I TOTS ELS QUE ENVIEU. TOTS, TOTS. HO JUR.

EL DIRECTOR

QUE LO SOY.

